

تبیین مؤلفه های طراحی پایدار محیطی در معماری و شهرسازی ایرانی

الناز حنیف نژاد^{1*}، مهدی سیدالماسی²

1- دانشجوی دکتری معماری، معماری، شبستر، ایران، elnaz.hanifnezhad@gmail.com
2- استادیار موسسه آموزش عالی اسوه معاصر، تبریز، ایران، m.seyedalmasi@yahoo.co.uk

چکیده

در سال های اخیر، پایداری و توسعه پایدار به مفاهیم مهم و اساسی در سطح جهانی تبدیل شده اند. توسعه پایدار در واقع تعادل میان توسعه و محیط زیست است.

عده ای دیگر با لحاظ کردن مفهوم عدالت، توسعه پایدار را مفهوم جدیدی از رشد اقتصادی قلمداد کرده اند که عدالت و امکانات زندگی را برای تمامی جهانیان و نه برای تعداد اندکی از افراد برگزیده به ارمغان می آورد. همچنین این رشد بدون پیامد های مخرب و نه بیش از ظرفیت منابع محدود جهان می باشد.

ابعاد مفهوم توسعه پایدار، یکپارچه سازی ابعاد مختلف توسعه اقتصادی، اجتماعی و سیاسی بر پایه حفظ محیط زیست است. در واقع توسعه پایدار، توسعه در همه زمینه ها بر پایه حفظ منابع طبیعی و محیط زیست است.

در این گزارش هدف از توسعه پایدار، رفع نیازهای نسل حاضر بدون تضییع توانایی نسل های آینده برای رفع نیازهایشان تعریف شده است. روش تحقیق پژوهش حاضر بر اساس هدف یا قصدی که دنبال می کند. «روش تحقیق بنیادی» است.

در این مقاله از روش بررسی تطبیقی نیز برای مقایسه مفاهیم و ویژگی های معماری و شهرسازی ایرانی با مفاهیم و خصوصیات معماری و شهرسازی پایدار استفاده شده است که حاصل این بررسی دستیابی به ویژگی های مشترک بین دو مقوله مورد بررسی می باشد.

در این تحقیق پس از مروری بر مفاهیم پایداری و توسعه پایدار، به مطالعه و بررسی تعاریف مختلف در زمینه توسعه شهری پایدار و شهر پایدار پرداخته و در نهایت به استخراج اصول طراحی پایدار محیطی و نقش آن در فضاهای معماری و شهری آینده از مفاهیم فوق و تدوین سیاست های معماری و طراحی شهری می پردازیم.

واژه های کلیدی: طراحی پایدار، معماری پایدار، توسعه پایدار، شهر پایدار

1- مقدمه

آن چیزی که این روزها درباره آن می شنویم در واقع زیر مجموعه مقوله توسعه پایدار و سنتزی است که در پایان هزاره دوم میلادی، در امتداد کنش های فراوان در اندیشه و عمل، با ویژگی های تأسی جویانه دوران سنت، به دست آمده و می رود تا در مطلع هزاره سوم راه کارهایی را عرضه نماید.